

РЕЗОНАНС

ГАЗЕТА
СУМСЬКОГО ФІЗИКО-ТЕХНОЛОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ

Світло й тінь,

АБО ПІДСУМКИ ЗИМОВОЇ
ЕКЗАМЕНАЦІЙНОЇ СЕСІЇ
НА ДЕННОМУ ВІДДІЛЕННІ

Побіжний погляд на них говорить про те, що в порівнянні з минулою, весняною, успішність дещо знизилася. Абсолютний її показник становить 93,6 відсотки, якісний — 38,9. Весною було, відповідно, 94,6 та 39,6. Та це, коли брати в загальному підсумкові. Окремі показники значно кращі, й ви у цьому переконатесь.

Так, на початок сесії в СФТІ вчилосся 2446 студентів. До складання екзамену було допущено 2307 юнаків та юнок, 57 в академічній відпустці. Весною ж було 2055 студентів, а допущених 1996 при 59 академічних відпустниках.

З усіх предметів навчального плану

зимової сесії склали іспити 2235. Із них: тільки на «відмінно» — 173; тільки на «добре» та «відмінно» — 757; на змішані оцінки — 1109; тільки на «задовільно» — 196. Зауважте, що весною круглих п'ятірошників було 123; хорошистів — 667; трійошників — 93.

Найкращі показники по зимовій сесії має економічний факультет. На двох курсах тут вчиться 172 студенти, і аж 34 — відмінники, 74 хорошисти, тільки один по всіх предметах схопив трійку. На МШ-факультеті з 644 студентів склали екзамен тільки на «відмінно» — 48; на «добре» та «відмінно» — 169; тільки на «задовільно» — 108. На хіммаші студентів 724, із них: п'ятірошників — 19; хорошистів — 193; круглих трійошників — 53. На АВ-факультеті ці показники відповідно: 663, 63; 220; 32. У медиків: 243; 9; 101; 2.

Це був сонячний бік екзаменаційної сесії. Та оскільки навіть на самому сонці

є темні плями, як же може не бути серед студентів двійошників? Є, є вони, лебедики, й у СФТІ. Не багато їх, та водночас і не мало: 72. Найбільше, відповідно до загальної кількості студентів, на медичному факультеті — 11. Зато в них немає жодного, хто б мав три двійки на екзаменах. А всього по інституту таких ось «Платонов і быстрых разумом Ньютонів» з трома двійками — 15. По 6 на МШ і АВ 3 — на хіммаші. В економістів, як і в медиків, таких немає. Взагалі ж — 15 хоч і багато, та все ж менше, ніж 23. А саме стільки, двадцять три, було їх за підсумками минулорічної весняної сесії.

Скільки двійошників серед дівчат і скільки серед хлопців — ми сказати не можемо. Немає такої статистики. Та, дозволимо собі надумати, що саме серед хлопців... Хіба можна в жіноче свято подумати щось інше?

АНГА — це серйозно

Майже рік минув після публікації в «Резонансі» (число 13-14, 1992) інтерв'ю з завідувачем кафедри електронного машинобудування О. І. Федоренком. Назвою цієї публікації стало його красномовне, але досить дивне в наші часи ствердження: «Вірю в успіх». Тому наш кореспондент і звернувся до Олександра Івановича з таким от запитанням:

— Чи не ослабла віра?

— Аж ніяк. Навпаки. Стала ще міцнішою. Підстави для цього є. Найголовніша — створення науково-дослідного інституту нових технологій, що буде діяти як підрозділ СФТІ. Крім нашої кафедри, його основою стала й кафедра теоретичної фізики, що пов'язана зі специфікою напрямків діяльності «новонародженого». А саме, проведення фундаментальних та наукових досліджень в галузях прикладного матеріалознавства, новітніх технологічних процесів — зокрема, електрофізичних засобів обробки матеріалів, силовострумової релятивістської та фізичної електроніки, спеціального приладобудування тощо.

Назва інституту досить поетична і інтригуюча — АНГА, а якщо розшифрувати — антигальваніа. Про те, що це таке, вже йшлося в минулорічному інтерв'ю. Не варто повторюватися. Нагадаємо лише про ті аспекти нашої діяльності, на яких акцентуємо увагу наших теперішніх та потенційних партнерів і замовників. Це і чудова імітація під «золото» та «срібло» виробів з порцеляни, скла, кераміки, пластмаси, металів; це і захист різноманітних виробів від корозії та агресивних середовищ; це й ультразвукове очищення виробів точної механіки і електроніки, медичної техніки та оптики, ювелірної та годинникової промисловості, тари на консервних заводах, обладнання молочних ферм та заводів; це і очищення промислових стічних вод, а також води в теплоцентралях та інших системах водопостачання; це ще й плазмовий обробочний будівельний кераміки та багато чого іншого.

Крім виконання замовлень (а їх вже чимало), ведемо і будемо вести фундаментальні дослідження процесів, пов'язаних зі структурно-фазовими перетвореннями, дифузійною адгезією у матеріалах покриття та основи під дією іонно-плазмових потоків. Інші напрямки досліджень: розробка фізичних основ лазерів на вільних електронах; розробка обладнання для контролю та керування технологічними процесами та устаткуванням різного призначення в автоматичному режимі; а ще — приладобудування в галузі екологічного моніторингу; розробка методології економічних розрахунків промислових підприємств за погіршення стану навколишнього середовища та розробка теорій і математичних моделей фізичних явищ та механізмів різних процесів у галузі фізичного матеріалознавства, фізичної електроніки...

Гадаю, сказав уже більше, ніж достатньо, аби переконати, що АНГА потребує до себе найсерйознішого ставлення. Інститут виконує повний цикл наукових, науково-дослідних, конструкторських та технологічних робіт з метою створення новітніх зразків приладів, технологічних процесів та іншої науково-промислової продукції на рівні найвищих світових досягнень.

Безумовно, що є від нас користь і СФТІ: створюючи та розвиваючи свою науково-дослідну та виробничу базу, сприяємо забезпеченню і його потреб, а ще новий інститут безпосередньо бере участь у навчальному процесі, у підготовці молодих фахівців та підвищенні кваліфікації науково-педагогічних кадрів.

ЗІ СВЯТОМ ВАС,

Жінки, Жінки, Жінки...

Що нас змушує ставати перед ними на коліна? Чи не ота загадкова, чарівна, приваблива своєю непередбачливістю посмішка, що зводить нанівець усю чоловічу мужність, гідність, і незламність, аби тільки не втратити їх назавжди.

Але ж вона, посмішка жіноча, підносить нас часом і до небес (пригадуєте: «З неба зірочку дістану?»), а ще стає одним із головних наших, чоловічих, цінств. Заради неї ми (іноді) готові і теоретично, і практично на все: навзамашки і вброд, в обхід і навгостець, по-пластунськи й обганяючи реактивного Бена Джонсона... чоловіки зрозуміють про що мова.

Які ми в їхніх, непрозорних, очах? Ніжні чи жалюгідні, галантні чи незграбні, величні в своїх лицарських

та лицарських пориваннях чи смішні? Про що думає ота, античної досконалості голівка, коли дивиться на отого, що стоїть на колінах? Який він в її очах? А що на вустах її — посмішка чи, може, усмішка? Немає відповіді. Бо таємниця. Мало на світі цьому таємниць, які могли б зрівнятися з таємницею жіночого обличчя — ні, не так! — з таємницями жіночих облич, бо кожне з них — неповторне.

Чи ж не ота неповторність, загадковість, таємничість і притягує нас, чоловіків, до них? Чи ж не вона змушує, втративши голову, летіти в любов як у вічність... Не знаємо, не знаємо. Та одне достеменно відоме: жінки заслуговують нашої уваги й поваги, нашого кохання — і то не тільки в свята.

БЕРЕГІНІ СІМ'Ї ФІЗ- ТЕХІВСЬКОЇ!

З ініціативи машбудівного факультету відбулася перша в історії «Резонансу» зустріч з першокурсниками цього факультету, яка пройшла жваво і, будемо сподіватися, із взаємною користю.

Наші теперішні й потенційні студенти-читачі почули від редактора газети розповідь про плани редакції на майбутнє, а журналісти в свою чергу почули відгуки про свою роботу. Об'єктивним свідком того, що зустріч і справді була досить жвавою, став фотографічний знімок нашого фотографа О. Корольова. НА ФОТО: фрагменти зустрічі.

*Серед отакого сру картярів й умудряються розбиратися, чи то хто з них розумніший, чи то хто дурніший. Назва гри невідома. Тому, враховуючи оточуючі їх умови, пропонуємо назву: карти після десерту. Зрозуміла річ, що такий «вінегрет» — з карт, пиріжків, соків, недоїдків і нерауночої черги — не влаштує буфетницю, і вона починає робити картярям зауваження. Але що таке в наш час суцільних катаклізмів якесь зауваження? Яку реакцію може викликати в захоплених грою картярів? Абсолютно вірно — сміх! Що робити бідній обслузі, щоб призвати від азарту почуття миру? Навку «банкетників», які втратили від азарту почуття миру? Навку з ними зійтися чи що? Але ж посади вишибали в інститутському буфеті ще не передбачено. Як бути? Це також питання на засипку. А може, кожному звернутися до власної совісті? Чи вона вже абсолютно втратила авторитет?

ПИТАННЯ НА ЗАСИПКУ

На перший погляд, питання це досить складне: де можна умудритися грати в таку азартну гру, як карти? Але не спішіть з відповіддю. В казино, думаєте? В гуртожитку? Вже тепліше, але для того умудритися не треба. Ні, нізащо не вгадаєте, а тому не будемо тягнути і дамо правильну відповідь: в інститутському буфеті, що в головному корпусі. Щоправда, він (буфет) став нагадувати цілий банкетний зал... після банкету, коли поважні гості вже розійшлися, а обслуга прибрати недоїдки зі столів ще не встигла. Звинувачувати обслугу язик не повертається, бо буфетниця у нас одна, а «банкетників» кожен день не один десяток.

- ВОНИ ТАКІ

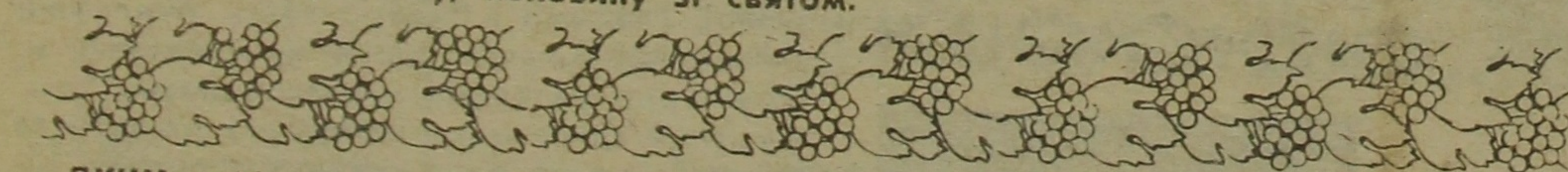
НОВА СТИПЕНДІЯ:

яка вона й як обраховується?

Віншували жінок

Економічні, політичні та іже з ними труднощі кануть у Лету — а жінки залишаються. Цей майже крилатий вислів сприймається без доведень і заперечень тільки раз на рік. Так-так, саме 8 березня. Саме тому, в наш такий розхристаний час, не відступили фізтехніки від традицій, і влаштували напередодні 8 Березня для жінок справжнє свято, зібравши їх в актовому залі. Іскрометними танцями, світлим піснями та яскравим гумором вено, свято, трохи потіснило сутінки в душах прекрасної половини фізтеху. І друга, менш прекрасна, половина, у більшості своїй, наскільки дозволяють зробити висновок візуальні спостереження, залишилася задоволеною. І в особі проректора з навчальної роботи М. І. Волкова та голови профкому А. І. Єщенко тепло привітала оту, прекраснішу, половину зі святом.

ЯКИМ у фінансовому плані був минулий, 1992, рік для колективу нашого інституту? Це питання, без перебільшення, цікавить усіх. Тож і звернулася редакція «Резонансу» до головного бухгалтера Лідії Никифорівни ЛОР з проханням прокрити двері в цю царину. Її розповідь вийшла, може, й не дуже вишуканою з літературного боку, та архі цікавою в плані фантичому.

Крутимо мільйонами

з багатьма й багатьма проблемами, переборювати найрізноманітніші труднощі. І якщо цього не помітили члени нашого колективу, значить нам поталанило пройти ці рифи.

Та мова піде не про них, а про гроші. Загальну ситуацію, яка була в нас минулого року, спробую показати, не коментуючи, через цифри.

Фактичні витрати в цілому по інституту по всьому кошторису склали 257 мільйонів 700 тисяч карбованців. Левова частка — 232,3 млн. крб. — це держбюджетні кошти. Окрім

цього: підготовчі курси — 2,3 млн.; накладні витрати НДР — 1,8 млн.; фонд розвитку — 19,4 млн.; фонд преміювання — 1,9 млн.

З цієї загальної суми 95,5 млн. купоно-карбованців пішло на виплату заробітної плати викладачам та співробітникам. За 1991 рік, для порівняння наведу цю цифру, на зарплату пішло 3875 тисяч. На стипендії студентам за 1992 рік пішло 30,6 млн., а за 1991 — 2821 тисяча. Найважливішим, вважаю, було те, що в минулому році практично не було затримок у виплаті як заробітної плати, так і стипендій.

Кругленьку суму грошей витрачено на придбання обладнання, м'якого та господарського інвентаря — 54,8 млн. Та це й не дивно: адже вуз росте, будується, відкриваються нові факультети, спеціальності, відділи. Чимало вже закуплено, а ще більше потрібно для медичного факультету. Сьогодні це гроші, та це й які. Та й увесь новозбудований комплекс медфаку прийнято на баланс, а це 38,2 млн. За навчання іноземних

студентів фірми — на бартерній основі — поставили нам обчислювальну техніку на 23 мільйони в 1992 році, і вже в 1993 (за 92) надійшло її на 81685 доларів. І якщо знову вдається до порівняння, то слід сказати, що в 1991 році на придбання обладнання витрачено тільки 488 тисяч.

Ще 9,3 млн. купонів пішло на спорудження житлового будинку по вулиці Охтирській і 4,2 млн. — на капітальний ремонт.

«Резонанс» уже давав деякі фінансові підсумки за рік по науці. На сьогодні маємо повну картину, й можемо сказати, що всього інститут отримав прибутку від НДР 1380 тисяч.

Кілька слів про фонд матеріального забезпечення. На 1.01.92 він становив 620 тисяч, протягом року ще надійшло 2219 тисяч. З нього всього виплачено 1887 тисяч, в тому числі матеріальної допомоги — 141 тисячу. Залишок на 1.01.93 — 952 тисячі. Окрім цього, у вересні виплачено всім співробітникам (не враховуючи

інституту або факультету. Їхній розмір при успішності від 4,75 балів до 4,99 складатиме 8000, при 5 балах — 10000.

Студентам першого курсу на першому семестрі стипендія призначається у мінімальному розмірі (3680 крб.), слухачам підготовчих відділень — 3220 крб.

Підприємства, організації та установи незалежно від форм власності, які уклали індивідуальні договори зі студентами або слухачами підготовчих відділень, виплачують стипендії за рахунок своїх коштів згідно з умовами договору, але не нижче розміру стипендії за підсумками навчання. Тому тепер у довідках, які представляє інститут на підприємства для виплати стипендії направленим на навчання студентам, вказується розмір стипендії за підсумками навчання, тобто її мінімальний розмір. Іншими словами, до рахунку зараз не включаються діючі раніше 30 або 50-відсоткові надбавки за стаж роботи. Це питання може вирішувати саме підприємство на умовах індивідуальних договорів зі студентами.

Студентам, які перебувають у академічній відпустці за медичними показниками, виплачується щомісячна допомога в розмірі 50 відсотків від мінімальної заробітної плати (тобто 2300 крб.).

Студенткам на період відпустки по вагітності та пологах стипендія виплачується на рівні студентів денного відділення (крім тих, які одержують стипендію на інших підставах) і залежатиме від середнього балу успішності, тобто від 3680 (мінімальна) до 6900 (максимальна).

Стипендія аспірантам встановлена на рівні посадового окладу за попереднім місцем роботи з урахуванням наступних змін в оплаті праці, але не нижче посадового окладу викладача-стажиста і не вище посадового окладу старшого викладача, що не має аченого ступеня.

З метою підвищення життєвого рівня студентів, аспірантів, слухачів підготовчих відділень, їх соціального захисту, оздоровлення, відпочинку, заохочення за успіхи в навчанні, науковій та громадській роботі в інституті створений фонд соціальної допомоги (ФСДС). Затверджено положення про ФСДС та кошторис витрат цього фонду на 1993 рік в обсязі 15 млн. крб. на потреби студентів, аспірантів, слухачів підготовчих відділень.

І насамкінець наведемо невеличку таблицьку, з якої видно, як визначається розмір стипендії: якщо середній бал успішності від 3,00 до 3,99, то мінімальну заробітну плату потрібно помножити на коефіцієнт 0,8;

4,00 — 4,24	на 1,0;
4,25 — 4,49	на 1,15;
4,50 — на 4,74	на 1,30;
4,75 — 4,99	на 1,40;
5	на 1,5.

М. І. ВОЛКОВ,
проректор з навчальної роботи.

професорсько-викладацького складу) різницю в окладах з 1 січня по травень 1992 р. На це витрачено 2,6 млн.

Фонд розвитку протягом року поповнювався в основному за рахунок навчання іноземних студентів (надійшло 6500 тисяч) та підготовки студентів за контрактною системою (5200 тисяч). 0,600 тисяч надійшло як відраховання 60 відсотків від науково-дослідних робіт. Решта надходжень, як за нинішніми цінами, була незначною. Наприклад, 8 тисяч прибутку дав «Резонанс». Загальна сума фонду за увесь рік склала 29 млн. 640 тисяч. Витрачено ж 19403 тисячі. З них: проектні роботи — 0,105 тисяч, утримання житлового будинку — 0,413, витрати на кафедрах — 0,464, будівництво житла — 5170, будівельно-монтажні роботи по НДР — 7077, обладнання — 5776, соціальна допомога — 0,40. Залишок на 1.01.93 склав 1111 тисяч.

Ось так ми й жили в році Мавпи. Що нам прокурикає півень — побачимо. Коли часно — вже набридло крутити мільйонами...

КРАЩЕ НЕ ПОМИЛЯТИСЯ

Дві з половиною тисячі років минуло з того часу, коли еллінські лікарі вголосили слова першого, який дійшов до нас, кодексу медичної моралі, а саме — клятви Гіппократа. З тих пір, безсумнівно невідомо змінилась і сама медицина і відношення до неї, але основи лікарської етики залишилися незмінними. Як же узгодити її з вимогами нашого часу, з тими можливостями, які має сучасний лікар? Чи вносить щось нове у медичну мораль науковий прогрес? І взагалі, чи стала медицина точною наукою?

В останні роки медична практика взагалі максимально наблизилась до практики наукової, однак не злилася з останньою. Лікар широко використовує результати різних технічних, біохімічних, мікробіологічних досліджень. І все-таки хімік чи, скажімо, біолог і врач — це абсолютно різні спеціалісти. Терпіння справжнього вченого завжди безмежне. Тим більше, якщо воно має реальну й матеріальну основи. Лікар же у більшості випадків чекати просто не має можливостей.

«Мета медицини, — влучно висловився Клод Бернар, — дія, а не очікування. Небезпека помилитися в діагнозі — завжди велика, але ще небезпечніше ризикувати життям хворого, залишивши його без будь-якого лікування». Кращий лікар — той, хто спирається одночасно і на дані науки, і на власний досвід, і на знання. Милосердя ж узагалі обов'язкове для лікаря.

Машина-діагностик за лічені секунди

може опрацювати й підсумувати всі лабораторні дані про хворого. Та чи може вона зробити остаточний висновок з такою ж упевненістю, з якою робить це досвідчений лікар? Навряд чи. Так само, як і той, хто, уподібнюючись машині, спирається лише на ті дані, які можна виміряти. Спирається, нехтуючи нюансами і ризикуючи при цьому втратити не тільки душу хворого, а й свою власну. Тому і стосунки між лікарем і пацієнтом мають абсолютну цінність.

Сучасні можливості медицини породжують досить несподівані проблеми. Наприклад, проблеми пересадки органів, штучного оживлення тощо. Сьогодні заходи реанімації дають змогу продовжити час діяльності людського організму. Бурхливий розвиток генетики і молекулярної біології породжує великі надії на успішне вирішення цілого ряду складних проблем. На ще більш високому рівні розвитку науки у перспективі не виключена можливість застосування розумного, соціально обумовленого впливу на людський рід. Але подібне застосування мусить бути виправдане перш за все морально. Нові досягнення науки роблять медицину все більш і більш могутньою але разом з тим постійно зростає і особиста відповідальність лікаря. Отже, які б нові чудеса науки і техніки не виникали, вони завжди породжуватимуть і нові етичні проблеми. Бо медики всіх країн пов'язані єдиною лікарською мораллю.

Ф. КОЛЕНКО,

доцент кафедри медичної біології.

СВІТЛО РУКОТВОРНЕ

Поки що світла в кінці тунелю не видно. Навпаки, сутінки перетворились на темряву. Як вона — економічна, політична, соціальна і т. п. — діє на дорослих, це кожен з нас випробував і продовжує випробувати на власній шкірі. А от як сприймають її діти? Багаторазове підвищення цін, що випереджає підвищення зарплати практично на все і на вся особливо різко погіршило становище дітей-сиріт що проживають у сім'ях опікунів, сімейних дитячих будинках, дітей-інвалідів багатодітних родин. Є вже випадки, коли діти починають жebraкувати.

Що ж, чекати, доки світло в кінці тунелю для них, обездолених дітей, з'явиться колись само собою чи, може, спробувати явити їм хоч якусь іскорку добра людського? Дитячий фонд разом з жіночою радою Сумщини та обласним об'єднанням телебачення й радіомовлення вибрали останнє. Тобто «іскорки». З метою захисту найобездоленіших дітей вони провели 27 лютого по Сумському телебаченню марафон «Створити добро», який вела журналістка Алла Федорина.

У програмі телемарафону взяли участь відомі в місті й області педагоги, медики, представники влади та трудових колективів, а ще — майстри мистецтва професійні й самодіяльні актори та виконавці.

Приємно, що в загальну копилку зробив свій внесок і СФТІ: 40 тисяч купонів. Станом на 5 березня зібрано майже 200 тисяч купонів. Хто бажає додати і свої власні кошти, може зробити це до 15 березня (включно) на рахунок 707503 МФО 337018 в дирекції Укрсоцбанку м. Суми для програми «Участь у долі дітей».

— Іване Григоровичу, якщо можливо, то зробіть коротенький екскурс в історію факультету.

— Чому ж неможливо? Можливо. Історія нашого факультету на довгу і не потягне, бо створений він лише позаминулого року, коли наказом ректора до складу колишнього факультету заочного навчання ввійшов увесь контингент студентів вечірніх відділень з факультетів АВ, ХМ та МШ. От і вся історія. Загальна кількість студентів — 1278, з яких 557 — заочники, а інші, зрозуміла річ, вечірники.

— І хто ж із них краще навчається? І взагалі, як справи з успішністю?

— Для того, щоб відповісти, треба зробити екскурс аж в оту історію, коли заочна і вечірня форми існували окремо. Без цього ні з чим буде порівнювати. Так от, в кінці 1990—1991 навчального року успішність на заочному відділенні була 82%, а на вечірньому — 90,8%. У 1991—1992 навчальному році показники ці відповідно 78 і 85%. Тенденція до зниження успішності наявна. Як наслідок, довелось тоді відрахувати з інституту досить значну частину студентів, а саме — близько 20% від загальної кількості.

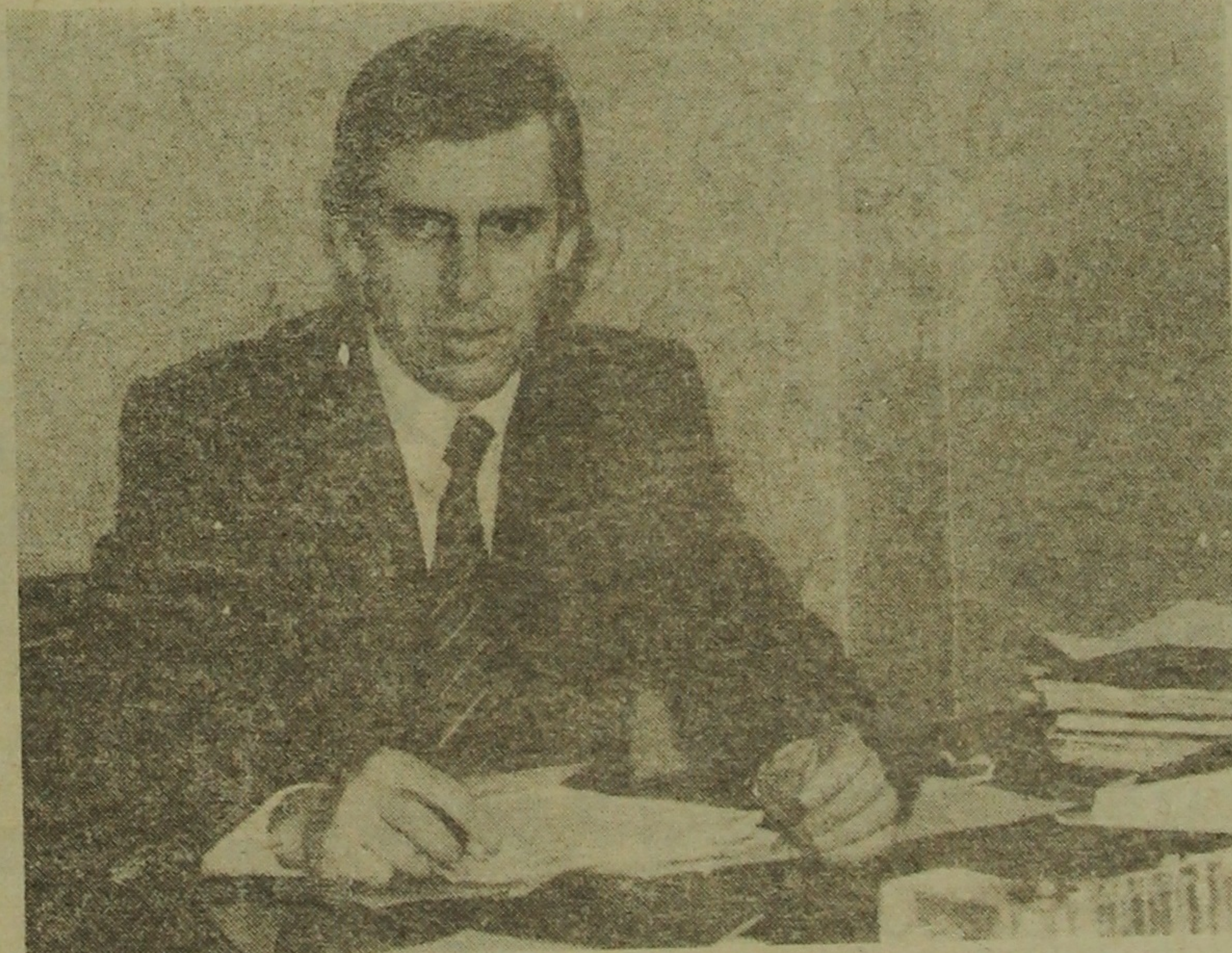
Навтішним результатом маємо і за підсумками останньої сесії, до якої на вечірньому відділенні не допущено 126 чоловік. А серед тих, хто допущений, успішно склали іспити близько 80%. Ще гірші показники у заочників, половина яких взагалі не з'явилась на сесію, а серед тих, хто приїхав, встигав з усіх предметів лише третина.

ПОПРИ ВСІЛЯКІ ТРУДНОЩІ

З'ясувалось, що за півтора роки свого існування «Резонанс» майже не приділив уваги студентам заочного та вечірнього відділень. Щоб ліквідувати такий прорахунок, наш кореспондент і взяв інтерв'ю у декана факультету вечірнього й заочного навчання **І. Г. ЗАЙЦЕВА**.

— Які, на вашу думку, причини такої досить невеселої картини?

— Причини різні. Є серед них і об'єктивні, є і суб'єктивні. До об'єктивних слід віднести зміну якості підготовки абітурієнтів у гірший бік. У зв'язку з економічною кризою, що призводить і до спаду виробництва, кількість бажаючих отримати вищу освіту заочно або після роботи різко апала. Тому приймально-на комісія цього навчального року змушена була піти на заміну іспитів співбесідою для абітурієнтів нашого факультету. Отже, про якість підготовки першокурсників просто не варто й говорити. Це лише одна з об'єктивних причин. А до суб'єктивних — слід віднести і той факт, що в останні роки кафедри практич-

но не займаються професійно-педагогічною роботою на виробництвах. Треба б її активізувати. І чим раніше, тим краще.

— У народі кажуть, що гончар мусить ліпити з тієї глини, яка є під рукою. Тобто, незважаючи ні на які причини, горщик повинен бути горщиком. Чи не так?

— Безумовно, так. Тому й повинні розглядати «глину» з різних боків. Скажімо, не відвідують заняття вечірники. З одного боку викладач має право сказати: «Як я можу навчити того, кого я майже не бачу на лекціях», а з другого — різні є студенти і з різних причин роблять пропуски. Одні взагалі не хочуть вчитися, передумали. Про таких і мови немає. Але ж буває й інше. 48 відсотків теперішніх

рівневих за складністю завдань.

— Чи не впливає тим чи іншим чином ота поточна економічна криза й на тих, хто поступив до інституту раніше? Взяти хоча б неабияке подорожчання квитків на міжміські автобуси, поїзди...

— Ще й які! Особливо заочники опинились у важкому становищі. Недешеві квитки — це ще півбіді. Гірше те, що підприємства абсолютно не зацікавлені тепер у тому, щоб надавати їм учбові відпустки. А той, хто незважаючи ні на які труднощі, приїде таки на сесію, змушений шукати собі житло, бо інститут зробити це просто не в змозі. Все це, зрозуміло, впливає не тільки на першокурсників. Але намагаємось щось протиставити і в даному випадку. Зокрема, плануємо до мінімуму скоротити кількість заїздів, максимально забезпечити студентів методичною та іншою літературою.

— Чи є якісь нововведення?

— Гарним стимулом для тих, хто й справді зацікавлений у навчанні, стало впровадження конкретної системи підготовки спеціалістів. Тепер студент що був відратований з інституту, може поновитись — при наявності контракту. Безумовно, далеко не кожен має змогу його, тобто контракт, отримати, але вже сьогодні за контрактною системою навчаються 100 студентів-заочників (18% від загальної кількості) та 55 вечірників (8%). Хочеться вірити, що майбутнє готує нам нововведення тільки позитивного плану.

Фізтехівки-ВОНІ тожкі рзні...

«Всі прийшли на вечорниці,
Красномовні й милолиці», —

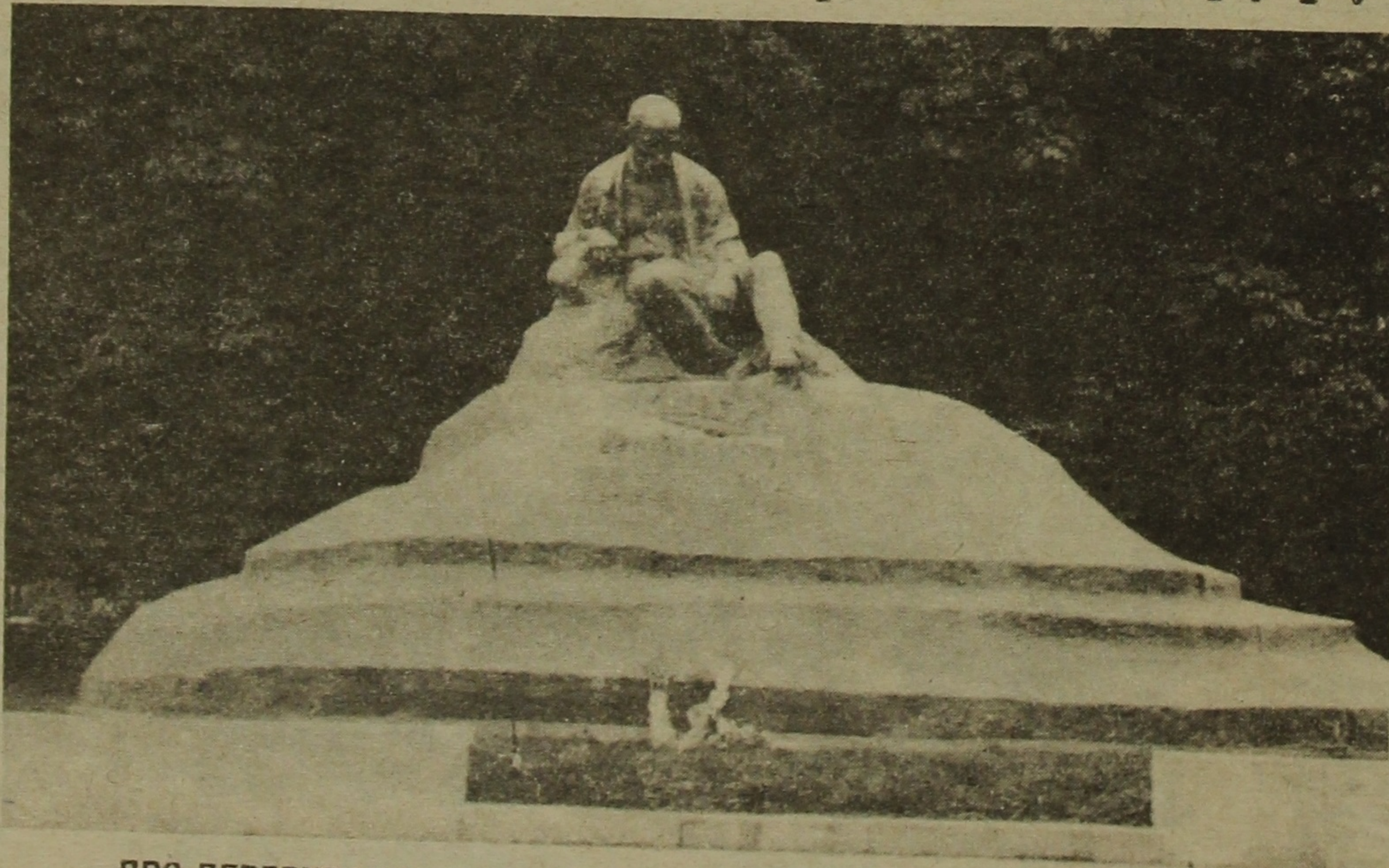
оці рядки з народної пісні як найкраще, коротко й ясно, характеризують атмосферу, в якій пройшло нещодавно свято «Вечорниць» на медичному факультеті.

Втрата саме отаких традиційних українських святкових вечорів, як втрата і багатьох ін-

В постійному русі

ших народних традицій, відбілася, поза всякими сумнівами, і на загальному стані здоров'я суспільства. Хто ж стане сперечатись, що одна справа — провідити цілий вечір перед «ящиком для ідіотів» (вислів з відомої пісні В. Висоцького), після чого, як свідчать медичні дослідження, здоров'я аж ніяк не прибуває, скоріше навпаки, а коли зовсім інша справа — коли думка в постійному русі, беручи безпосередню участь в жартах, піснях, цікавих іграх та бесідах, на які «медичні вечорниці» виявились багатими. Все це — дякуючи дирекції студклубу й студмістечка і, безсумнівно, ініціативі та талантам самих студентів-медиків. Гарний приклад для інших факультетів.

9 березня—день народження Т. Г. Шевченка

ПРО ПЕРЕБУВАННЯ Тараса Григоровича в містах і селах Сумщини написано чимало. Тож, не повертаючись до цього, опишемо кілька маловідомих моментів.

ЗАГАЛЬНОПРИЙНЯТОЮ є думка, що Т. Г. Шевченко ніколи не бував в Охтирці. Та останнім часом ця загальна прийнятність похитнулася — знайдено дані, які дають підстави вважати, що в 1846 році, під час другої подорожі по Україні, поет або ж ночував у цьому місті, або ж проїздив його. Про це говорив надісланий ним лист «Професору Гори-Горицького інститута в местечке Горки Могилевской губернии». На поштовому штемпелі позначено місце відправки: «Ахтырка, Харьковской губернии, 14 августа 1846 года».

ЩЕ В 1918 році в Ромнах було встановлено пам'ятник Кобзареві (його ви

бачите на фото). Автор його — уродженець Роменщини, скульптор і режисер І. П. Кавалерідзе. У 1982 році цей монумент реставровано. Взагалі-то, пам'ятник в Ромнах є одним із перших пам'ятників на терені колишнього СРСР і одним із найкращих у світі. Та все ж він не перший у нашій області. Десь за рік до цього жителі села Славгород Краснопілляського району зібрали гроші, відрядили кількох чоловіків до Харкова, звідки ті привезли погруддя Шевченка, яке й було встановлено в центрі села біля церкви. Славгородський пам'ятник і є першим пам'ятником Шевченкові на Сумщині.

Корисні поради ЖІНКАМ:

◆ Якщо у вас поламався стілець, то доки чоловік не полагодив його, швидше купуйте новий. Дешевше обійдеться.

ЧОЛОВІКАМ:

◆ Не варто говорити 40-річній жінці «Вам не даси й 30 у ваші 50!»
◆ Якщо ви запізнилися з компліментом, надолужити згаяне можна наступного дня: «Ізольдо Марківно, ви вчора були прекрасні!»
◆ Не потрібно бажати жінці мати вигляд «на всі сто».

ФРАЗИ

◆ Жіноча логіка: «Між нами все закінчено, хоча нічого й не було».
◆ Жінки — ті ж чоловіки, тільки кращі.
◆ Якщо жінка пиляє чоловіка, значить, хоче зробити з нього прекрасну половину.
◆ Жінка послідовна у своїй непостійності.

ДИВО

Робота не клеїлася.
Щось не ладилось. Буксувало. Заїдало. Зашкалювало. Мотор грівся. Йшла зайва стружка.
І тут — о диво! — мимо пройшла Вона.
І відразу перестало не клеїтися, буксувати, заїдати, зашкалювати, грітися, давати стружку.
Робота зупинилася повністю.

СЕНСАЦІЯ

Найкрасивішою, найрозумнішою і найкращою дівчиною в світі визнана вісімнадцятирічна Ніночка Єгорова.
До такого рішення дійшов студент Сашко Новіков.

ТЕЛЕГРАФНИЙ ЗВ'ЯЗОК

Василині ПРЕМУДРІЙ:
«Познайомилася з хлопцем, дуже подобається! Певно, вийду заміж. Оленка ПРЯКРАСНА».

Оленці ПРЯКРАСНІЙ:
«Який він і як його ім'я?.. Василина ПРЕМУДРА».

Василині ПРЕМУДРІЙ:
«Високий, красивий, рум'яний, кучерявий! Звати його Іваном. Оленка ПРЯКРАСНА».

Оленці ПРЯКРАСНІЙ:
«Дізнайся, чи не дурник він. Василина ПРЕМУДРА».

Василині ПРЕМУДРІЙ:
«Пізно... Оленка ДУРНИК».

Учіться,
читайте,
і чужому
научайтесь,
Й свого
не цурайтесь.
Бо
хто матір
забуває,
Того
бог карає,
Того
діти
цураються,
В хату
не
пускають.
Чужі люди
проганяють...

НАБЛИЖАЛИСЯ Шевченківські дні 1896 року. Офіційно заборонялося не те що святкувати, згадувати навіть про Кобзаря. А в Києві ще зажиттєві друзі поета вирішили відправити панакхиду по Тарасу Григоровичу та провести літературний вечір.
Київським генерал-губернатором на той час був Михайло Іванович Драгомиров. Народився він у Конотопі, був хрещеним братом відомого історика Олександра Матвійовича Лазаревського. Драгомиров прихильно ставився до Кобзаря, зустрічався з ним, а Лазаревський був членом оргкомітету по проведенню Шевченківських днів. Будучи людиною незалежною від петербурзьких вказівок, Драгомиров дозволив і панакхиду, і літературний вечір.

«РЕЗОНАНС»
газета Сумського фізико-технологічного інституту

«РЕЗОНАНС»
газета Сумського фізико-технологічного інституту

«RESONANCE»
the newspaper of Sumy
Institute of Physics and
Technology.

Перший номер газети
вийшов у світ 29 жовтня
1991 року.

Реєстраційне свідоцтво
СМ-054.

Обсяг — 1 друкований
аркуш, приведений до
4-х полос формату А-3.
Газета видрукувана в
Сумській обласній друкарні
управління по пресі.
Туди й просимо звертатися
з приводу якості за телефоном
27-70-80.
Замовлення 1103.
Наклад 500 примірників.

РЕДАКТОР
Володимир
САДІВНИЧИЙ.

КОРЕСПОНДЕНТ
Василь ЧУБУР.
ФОТОГРАФ
Олександр
КОРОЛЬКОВ.

КОРЕКТОР
Ганна ТРЕЙТЯК.
ХУДОЖНИК
Борис МЯКІШЕВ.

Редакційний колектив
приймає пожертвування
свіжими ідеями, смаженими
фактами, досягнутими
думками, знаннями з печі
критичними зауваженнями,
солодкими словами.

ЗНАЙТИ
нас можна на четвертому поверсі головного корпусу в кімнаті 409-А.

ПОГОВОРИТИ,
набравши телефонний номер 33-33-26.

НАДІСЛАТИ
листа, написавши адресу:
244007, Суми, вулиця
Римського-Корсакова, 2.

ВЕЛЬМИШАНОВНІ
редактори та журналісти
газет обласного штабу!
Копії «передираєте» з
«Резонансу» — не забувайте
платити гонорар нашим
співробітникам і авторам.

